

Zevenachtig. De metafysica van René Oto

In *Zevenachtig* ontvouwt René Oudeweg een intrigerende novelle waarin literatuur en filosofie samenvallen in een speurtocht die even intellectueel als existentieel is. Centraal staat de figuur van Bram Vedermann, emeritus hoogleraar metafysica, die op een Limburgse boekenbeurs bij toeval stuit op een proefdruk van *Nachtspalk*, een dun, raadselachtig boekje van de vrijwel onbekende auteur René Oto. Wat begint als academische nieuwsgierigheid, groeit uit tot een obsessieve zoektocht die Vedermann — en met hem de lezer — tot ver buiten de grenzen van het studeerkamerdenken voert.

Nachtspalk fungeert in de novelle als katalysator én spiegel. Het boek, bestaande uit korte, filosofische mini-essays, ademt angst, reiservaring en metafysische onrust. De Mexico-reis van Oto, die in *Nachtspalk* als beslissende cesuur in zijn leven wordt gepresenteerd, krijgt in *Zevenachtig* een tweede leven: Vedermann besluit letterlijk in Oto's voetsporen te treden en reist zelf af naar Mexico-Stad. Deze reis vormt het narratieve hart van de novelle. Mexico verschijnt niet louter als decor, maar als symbolische ruimte: een land van revolutie en ballingschap, van zon en doodscultus, waar filosofische ideeën botsen met lichamelijke kwetsbaarheid, paranoia en ontregeling.

Oudeweg beschrijft deze Mexicoreis met grote subtiliteit. De ontmoetingen in Coyoacán, de vergeefse pogingen om Oto's verleden te reconstrueren, en het sluimerende gevoel van achtervolging en betekenisdrift maken van Vedermanns reis een spiegelbeeld van Oto's eigen ervaringen. Zo wordt Mexico een metafysisch landschap, waarin de grenzen tussen onderzoeker en onderzochte vervagen. De lezer voelt hoe de zoektocht naar de auteur van *Nachtspalk* ongemerkt omslaat in een confrontatie met de eigen angsten en obsessies van Vedermann.

Wat *Zevenachtig* bijzonder maakt, is de manier waarop Oudeweg filosofische thema's — getallensymboliek, contingentie, waanzin, negatieve dialectiek — verankert in een verhalende structuur. Het 'septisme' van Oto, de fixatie op het getal zeven en de spanning tussen stilte en betekenis, worden niet didactisch uitgelegd maar narratief beleefd. *Nachtspalk* is daarbij zowel een sleutel als een raadsel: een boek dat gelezen wil worden, maar zich nooit volledig prijsgeeft.

Stilistisch is de novelle ingetogen en precies. De toon is beschouwend, soms ironisch, soms onheilspellend, en altijd doordrongen van intellectuele ernst. Oudeweg slaagt erin om de lezer mee te trekken in een wereld waarin filosofie geen abstract spel is, maar een zaak van leven en ontregeling.

Zevenachtig is daarmee meer dan een roman over een boek of een schrijver. Het is een reflectie op lezen zelf, op de verleiding van betekenis, en op de dunne lijn tussen denken en verdwalen. Een rijke, gelaagde novelle die nog lang blijft doorwerken — zoals *Nachtspalk* dat ook doet binnen het verhaal.